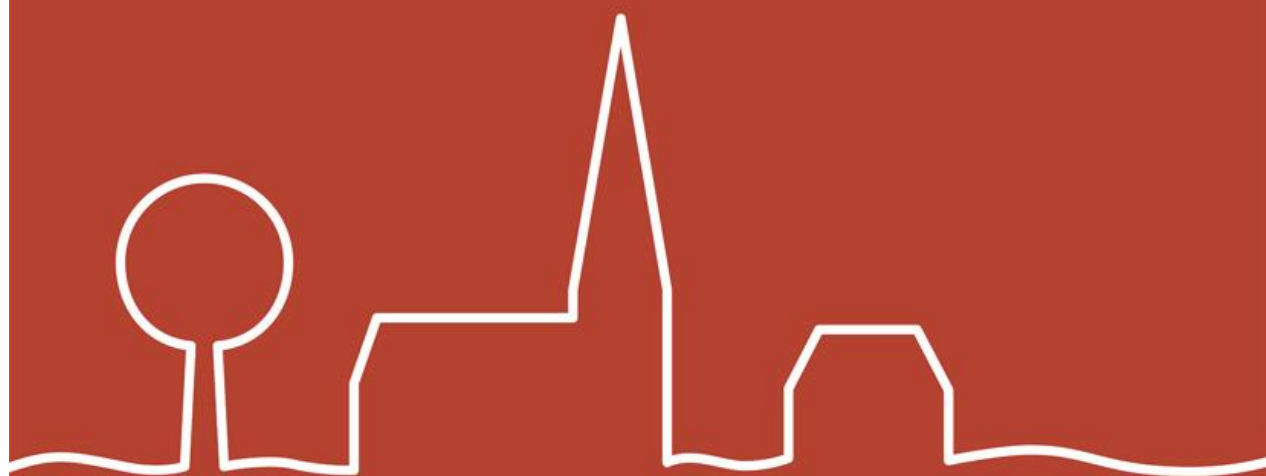

14de editie van de

OPEN KERKEN DAGEN

5 en 6 JUNI 2021

Volledig programma
openchurches.eu

OPEN KERKENDAG 5 en 6 JUNI 2021

Sint Catharina te 's-Gravenwezel.

Oude Kerk

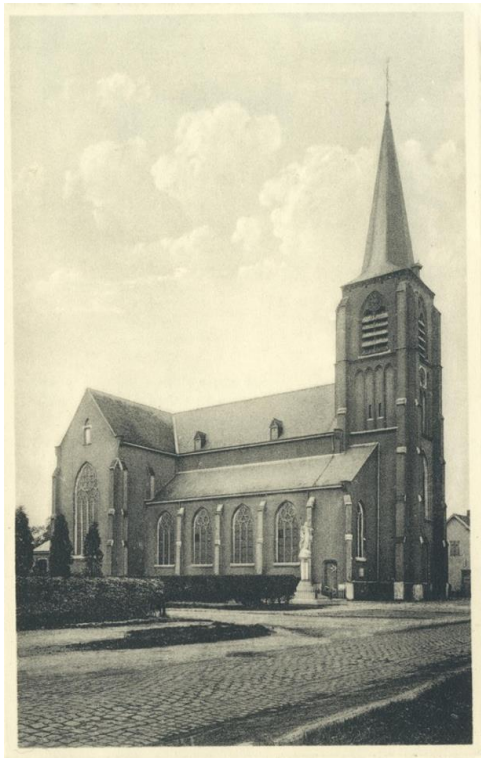
Veel weten we niet van de oude kerk. Het oudste restant bevindt zich in de rechterkruisbeuk, een grafsteen van een Joncvrouw Lysbeth, Gravinne van Wezele. Ze overleed op 12 november 1444. De afgesleten grafstenen van Isabelle J. Roose (†12/8/1797), Carolus P.J. Roose de Baisy (†30/10/1817), Henriette Baronne de Visse de Celles (†25/4/1832), Gillès de 's-Gravenwezel – geboren Gravinne Roose de Baisy (†1/9/1852) werden na afbraak van de kerk naar het koetshuis van het kasteel gebracht.

De plaats van de oude kerk kunnen we situeren aan de hand van een oud kadaster plan en de contouren werden door de heemkundige kring op het dorpsplein in donkere tinten aangeduid. Aan de achterkant van de muur bevindt zich het familiegraf van de familie de Caters. Tot over honderd jaar lag het kerkhof rond de kerk.

De oude kerk was georiënteerd. De gelovigen knielden met hun aangezicht naar het oosten – de Oriënt – vanwaar de zon opkomt. Dit in overeenstemming met de bijbeltekst :” Salus ex Oriënt” (het heil komt uit het Oosten). De huidige kerk is niet naar het oosten gericht. Daarom zal pastoor J.B.Soebert in zijn brief van 1(december 1875 uitdrukkelijk de toestemming vragen van het aartsbisdom.

“Ik smeek ootmoedig uwe Doorluchtige Hoogheyd het plan der nieuwe kerk., hare plaetsing, het hoogaltaer zich in het zuyden zullende bevinden, als ook alle voorgaende bepalingen & beslissingen te willen goedkeuren.”

Nieuwe kerk

Deze kerk staat met zijhoofdaltaar naar Zuiden de toren en hoofdportaal staat dus in Noorden

De geschiedenis nieuwe kerk

In 1876 werd begonnen met de bouw van de nieuwe kerk in neogotische stijl, naar het voorbeeld van de Sint-Guibertuskerk in Schilde, die enkele jaren voordien, in 1861, werd gebouwd. Zoals de vorige kerken werd de nieuwe kerk toegewijd aan Sint-Catharina. De 's-Gravenwezelse adel, maar vooral [Jonkvrouw Mathilde de Caters](#) bezorgden royaal hun steun aan het bouwproject. Jonkvrouw De Caters schonk bvb. de bouwgrond en de vloer van de kerk. Vooraan in de kerk staat dit nog op een marmeren tegel te lezen: "Ter eeuwige gedachtenisse van de Weledele Jongvrouw Mathilde de Caters".

De kerk is 41m lang en 13m hoog in de middenbeuk. Ze werd eind 1878 in dienst genomen, en op 29 september 1879 plechtig ingewijd. Tijdens de twee wereldoorlogen werd de kerk telkens ernstig beschadigd. In 1914 wilde de Belgische Genie de toren opblazen om te verhinderen dat hij als observatiepost zou gebruikt worden door de oprukkende Duitsers. Na enig aandringen werd toelating gegeven de toren af te zagen. Dit bleef zo tot 1922. Tijdens de tweede wereldoorlog haalden de Duitsers 3 van de 4 klokken uit de toren. Ze werden tussen 1952 en 1958 vervangen door nieuwe klokken. De twee grootsten zijn de Catharinaklok, 958 kg, 115 cm doormeter, met klank mi, en de O.L.V.klok, 1371,5 kg, 131 cm doormeter, klank re.

Tenslotte werd ernstige schade toegebracht door V-bommen.

Beschrijving

Zuidnoord-gerichte neogotische kruiskerk met ommuurd kerkhof aan zuidwestzijde. Heden (1984) kerkhof ontruimd en restant van het oude koor herbouwd.

Historiek

De georiënteerde oude kerk werd onder meer hersteld in 1706, circa 1767, 1806 en 1822. Reeds in 1848-49 werden plannen opgemaakt voor de vergroting van de kerk, doch daar deze zich in zeer slechte staat bevond, werd in 1873 de herbouw overwogen.

Plan en bestek van Eugeen Gife goedgekeurd door de gemeenteraad op 10 mei 1875. Op 26 maart 1876 werd de opbouw gestart zie gedenkplaten bij westgevel zijbeuken met opschriften: "Rid. Ed. Pycke gouverneur/ Baron Phil. Gillès de Pélichy/ Burgemeester/ J.B. Soubert pastoor/ Eug. Gife bouwmeester/ MDCCCLXXVI", linkergedenksteen slecht leesbaar met opschrift: "Uit erkentenis aan den Edelen Heer Ph. A.L.J. Gillès van 's Gravenwesel, bijzonderen weldoener in het bouwen der kerk/ MDCCCLXXVI". De voorlopige aanvaarding had plaats op 23 januari 1878. Gewijd op 29 september 1879. Opbouw L-vormige westelijke sacristie in 1890 naar **ontwerp van Louis Gife**. Torenspits gehalveerd tijdens Eerste Wereldoorlog. Oorlogsschade aan torenspits voorlopig hersteld eind 1944 en definitief in 1945-46 naar ontwerp van De Munter.

Beschrijving kerk

Plattegrond ontvouwt een ingebouwde noordtoren, driebeukig schip van vier traveeën, transept van twee traveeën en vlakke sluiting, koor van twee traveeën en driezijdige sluiting,

rechthoekige oostelijke sacristie van twee traveeën en L-vormige westelijke sacristie. Baksteenbouw op gecementeerde sokkel met afzaat van zandsteen, bij noordgevel arduinen sokkel met afzaat van zandsteen. Ingewerkte toren van vier geledingen onder ingesnoerde naaldspits (leien). Haaks op elkaar gestelde steunberen met vier versnijdingen.

Polyonaal traptorentje tot derde geleding bij westgevel. Korfboogdeur en timpaan met neogotische tracering in spitsboogomlijsting van natuursteen. Spitsboogvenster met neogotische tracering, blinde lancetboognissen en ten slotte spitsbogige galmgaten.

Schip, transepten en koor onder zadeldak (leien); zijbeuken onder lessenaarsdak (leien). Travee-indeling door middel van steunberen met twee versnijdingen. Spitsboogvensters met neogotische tracering. Korfboogdeuren bij eerst travee zijbeuken. Sacristieën onder aanleunende schilddaken (leien). Rechthoekige getraliede vensters met waterlijst; korfboogdeuren.

Pseudo-basiliek, bepleisterd en lichtgeel geschilderd. Spitsbogige scheibogen voorzien van omlopende schalken met beschilderde bladwerkkapitelen. Bakstenen kruisribgewelf met sluitstenen, beschilderde natuurstenen ribben en gordelbogen rustend op schalken met kapiteel.

Zijbeuken en transepten met identiek kruisribgewelf, bij zijbeuken rustend op consoles en bij transepten rustend op schalken. Kruising met stergewelf. Koor met twee zesdelige kruisribgewelven met sluitstenen, rustend op schalken met kapiteel. Zwartmarmere vloer geschonken door Mathilde de Caters.

Meubilair. Beeld Christus aan het Kruis, gepolychromeerd hout, eerste helft van de 18de eeuw; heiligenbeelden door Jan Baptist Van Wint getekend en gedateerd vanaf 1891 tot 1904

Meubilair. Neogotische altaren; koorgestoelte uit de 18de eeuw; neogotische preekstoel door Jan Baptist Van Wint naar ontwerp van J. Bilmeyer, getekend en gedateerd 1900; biechtstoelen met hermenbeelden voorstellende Heilige Petrus en Heilige, Kerk en Geloof, van 1750; orgel van 1881 door P. Stevens-Vermeersch, transformaties circa 1875 door fa. Aerts en Castrel; arduinen grafsteen van Lysbet van Wesele (+ 1444) met voorstelling en wapenschild van de overledene.

Boven de deur van het westerportaal hangt de schilderij die de verheerlijking van de heilige Catharina voorstelt. Het schilderij zou dateren uit de zestiende eeuw en behoort tot de Vlaamse school.

Heiligbeelden

Enkele zijn gemaakt uit plaaster, de anderen zijn uit hout gesneden en nadien gepolychromeerd. .

De heiligenbeelden tegen de pilaren werden gemaakt door Jan Baptist Van Wint; het oudste beeld is van 1883 en stelt Antonius van Padua voor, het jongste is Sint Hubertus uit 1904..

Links boven naast het schilderij van westportaal vind je het eerste beeld van:

- Sint Joannes Berghmans (hout, 1902)

Rechts kant van het Altaar: tegen de pilaren.

- Sint Rochus met hond en staf (hout, 1902) aanroepen tegen besmettelijke ziekten
- Sint Sebastiaan met pijl en boog (hout, 1904) patroon van de boogschutters
- Sint Antonius Abt met varken (hout, 1901) hulp in nood bij dierenziekten
- Sint Hubertus met staf en hoorn (hout-1904) patroon tegen de razernij en de jagers

Achter de preekstoel, rechts naast de biechtstoel:

- Witte steen : de grafsteen van Jonkvrouwe Lysbeth Gravinne van Wesele die in 1444 overleed
- Sint Antonius van Padua met kind (plaaster) patroon voor de verloren zaken

Tegen over de preek stoel naast het rechtse zijaltaar:

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart - vaandel van Heilig Hart

Links kant van Altaar

Rechts naast biechtstoel:

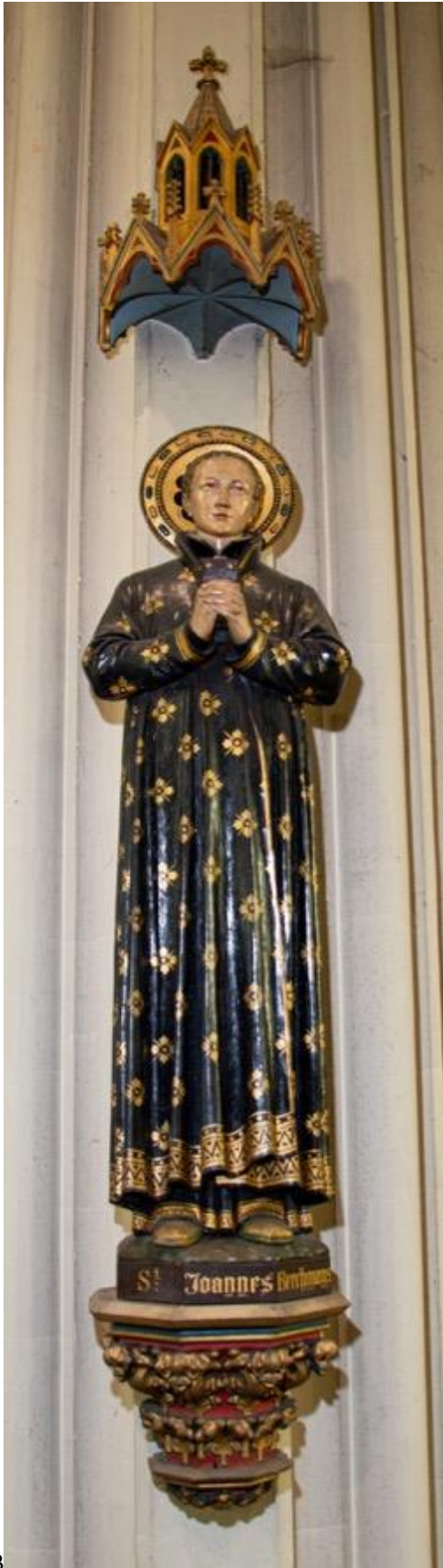
- Sint Jozef met kind (hout, 1902)

Links naast biechtstoel

- Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans.

Linkse kant van het Altaar: tegen de pilaren.

- **Sint Catharina** (hout; 1903) aangeroepen als beschermster tegen pest en ter bewaking van de kuisheid. Ook wordt ze soms gezien als beschermster tijdens de bevalling.
- **Sint Andreas** : de patroon van de vissers en vishandelaren, zangers en spinsters, de zeilers en metselaars. Hij wordt aangeroepen tegen Jicht, nekstijfheid, krampen, dysenterie.
- **Sint Barbara met zwaard**: (hout, 1901) aanroepen tegen een plotselinge dood. De beschermheilige voor alle gevaarlijke beroepen.
- **Sint Dymphna** (hout, 1902) is de patrones van de bezeten en geestenziekende . De beschermheilige tegen epilepsie, incestslachtoffers en krankzinnigheid.

1B

Sint Joannes Berghmans

2

Sint Rochus

Vaandel Broederschap van Onze Lieve Vrouw van Bijstand

Sint Sebastiaan

3A

Sint Sebastiaansgilde

Het is de oudste vereniging van 's-Gravenwezel. Meestal wordt hun oorsprong gesitueerd in de context van de middeleeuwse steden. Aanvankelijk waren schuttersgilden groeperingen weerbare mannen die de verdediging van de gemeenschap op zich namen. Later maakte deze plaats voor vermaak en status. De handbooggilde van 's-Gravenwezel bestond zeker al op het einde van de middeleeuwen.

De oudst bewaarde reglementen (26 regels) van de gilde dateren van 1786. De gilde eiste van haar leden een strikte naleving van de officiële voorschriften, bij niet naleving nam men drastische maatregelen om de broeders terecht te wijzen. Het bestuur van de gilde bestond uit een hoofdman, een koning, twee dekens en twee oudermannen. De hoofdman werd verkozen voor het leven. Meestal nam de heer of drossaard van 's-Gravenwezel het hoofdmanschap van de gilde waar. De koning was de jaarlijkse kampioen, hij was erin geslaagd om de koningsvogel of de gaai van de wip te schieten. Bij alle optochten of plechtigheden mocht de koning zicht tooien met het voornaamste ereteken van de gilde, de gildebreek. De breuk bestond uit een zilveren schouderketting met een centraal medaillon, waarrond talrijke zilveren koningsschildjes waren opgehangen. Elke nieuwe koning was verplicht om een persoonlijk schildje aan de breuk toe te voegen. Het centraal medaillon van de breuk bleef bewaard. Het werd in de 18e eeuw in Antwerpen vervaardigd en werd door de familie Roose aan de gilde geschonken.

Tot 1731 beschikte de gilde over een eigen oefenterrein, dat het Schuttershof werd genaamd. Het was gelegen in de huidige Moerstraat, tegenover de brouwerij Het Moleken.

Vooraf naar het einde van de 19de eeuw toe, verloor de Sint-Sebastiaansgilde steeds meer van haar elitair karakter. Deze tendens zette zich verder in de 20ste eeuw, met ups en downs haalde de eeuwenoude gilde de jaren 60, maar dan sluimerde zij definitief in.

3B

Vaandel Sint-Sebastiaansgilde

Sint Antonius Abt

Vaandel Sint-Antoniushilde

Uit de Sint-Antoniushilde ontstond de plaatselijke afdeling van de Boerenbond (1890). De maandelijkse vergadering van de hilde had plaats elke laatste zondag van de maand, na de hoogmis. Hoewel de hilde in hoofdzaak in het leven geroepen werd om haar leden in geval van sterfte onder de dieren te vergoeden werd de nodige aandacht besteed aan de onderlinge broederschap.

Art. 7 van het reglement van 1935 bepaalde dat bij het overlijden van een lid, alle andere leden de overledene aan het sterfhuis moesten komen ophalen en hem vergezellen naar de kerk en de lijkdienst moesten bijwonen. Ook de missen die de hilde liet opdragen moesten worden bijgewoond. Afwezigheid werd beboet met een halve frank.

4B

Vaandel Sint-Antoniushilde

Sint Hubertus

Sint-Hubertus met staf en hoorn (hout-1904)

Berschermeilige: tegen de razernij .

Omdat hij eens een man van hondsdoelheid genas, wordt hij speciaal aangeroepen tegen deze ziekte. Patroon van de jagers. Daartoe wordt ook het zogenaamde hubertusbrood gezegend. Zijn naamdag wordt gevierd op 3 november.

5A

B

Vaandel van sanctus x3

PREEKSTOEL

De preekstoel werd omstreeks 1900 ontworpen door architect J. Bilmeyer en uitgevoerd door beeldhouwer Jan Baptist Van Wint. Het centrale thema stelt de Bergrede voor. De figuur onderaan de preekstoel stelt de heilige keizer Hendrik voor.

"Zij kwamen en luisterden naar Hem en werden genezen" verduidelijkt de Latijnse tekst onderaan. Langs de beide kanten van de Bergrede ziet men de twaalf apostelen. De gestalte onderaan stelt de heilige keizer Hendrik voor. De preekstoel werd in 1900 door pastoor Vanderheyden aan de kerk geschonken.

6

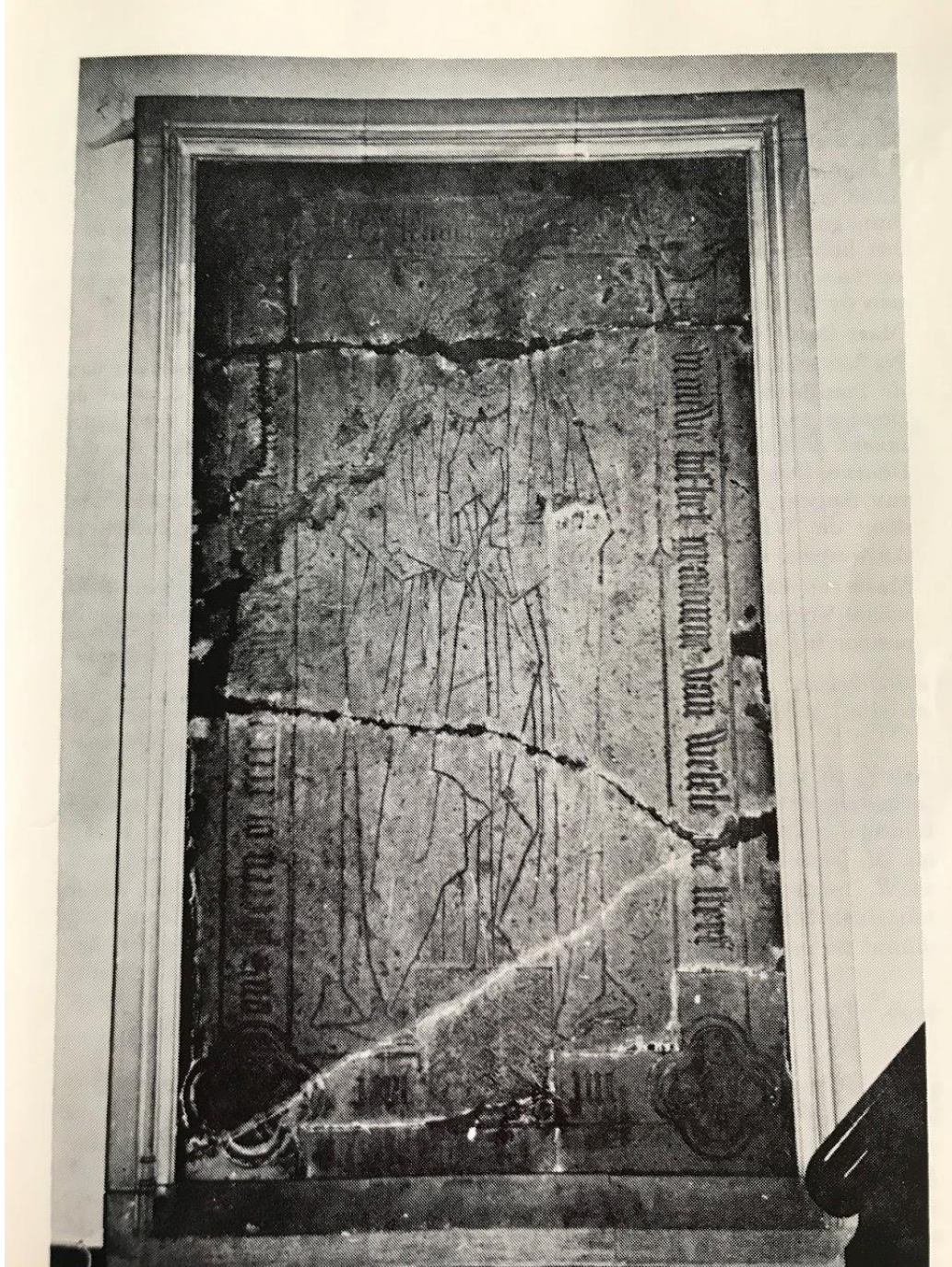
6A

Grafsteen van Gravinne van Wesele

Tegenover het Catharina-altaar bevindt zich de grafsteen van Jonkvrouwe Lysbeth Gravinne van Wesele die in 1444 overleed. Deze grafsteen komt vermoedelijk uit het eerste kerkje van 's-Gravenwezel, en werd in 1904 ingemetseld in de muur tegenover het Catharina-altaar. Het randschrift rond de beeltenis van een vrouw in lang gotisch gewaad met wijde mouwen vermeldt: "Hier leghet begraven Jonckvrouwe Lysebet Gravinne van Wesele die sterf int jaer ons Heeren MCCCCXLIIII XII dagen in november".

7

Sint Antonius van Padua met kind

De twee biechtstoelen, midden 18de eeuw, komen ook uit de vorige kerk.

**Vaandel: van het Heilig Hart
Onze lieve vrouw met jesus na kruisafneming**

Links naast het Vaandel:

Het rechtse zijaltaar behoort toe aan Sint-Catharina. De beeltenis dateert uit het midden van de 18de eeuw. Een engeltje houdt een wagenwiel in de hand, het symbolisch attribuut van Sint-Catharina. De met schelp- en plantmotieven versierde sokkel draagt een relikwie van de martelares.

Deze tegels vindt u links van west zijbeuk op weg naar hoofd altaar

De 's-Gravenwezelse adel, maar vooral [Jonkvrouw Mathilde de Caters](#) bezorgden royaal hun steun aan het bouwproject. Jonkvrouw De Caters schonk bvb. de bouwgrond en de vloer van de kerk. Vooraan in de kerk staat dit nog op een marmeren tegel te lezen: "Ter eeuwige gedachtenisse van de Weledele Jongvrouw Mathilde de Caters".

Hoofdaltaar

Het koorgestoelte vooraan in de kerk is van midden 18de eeuw, en komt ook uit de oude kerk. Boven de deur in het rechtergestoelte prijkt het wapenschild van de familie Van Susteren, op het linkergestoelte dat van de familie Roose de Blaisy. Beide families speelden een voorname rol in de geschiedenis van 's-Gravenwezel en het kasteel.

Het neogotische hoofdaltaar is van 1880. Het stelt links en rechts van de gekruisigde Christus de vier evangelisten voor, Lucas met de stier, Mattheus met de engel, Joannes met de arend, en Marcus met de leeuw. Onder het altaar worden tussen de zuiltjes de symbolen van de Eucharistie afgebeeld.

De glasramen zijn van 1930 en werden aangebracht voor twee feestelijkheden: het honderdjarig bestaan van België en het vijftwintigjarig priesterschap van de toenmalige pastoor Jacobs.

glasraam boven hoofdaltaar

glasraam zijbeuk

Van belang zijn tenslotte de obiits of rouwblazoenen, die in de dwarsbeuk zijn opgehangen. Ze horen toe aan de verschillende adellijke families van 's-Gravenwezel: Roose de Blaisy, de Caters, Gillès de Pélichy, Cornet d'Elzius de Péissant, en van de Werve. In een ruit op zwarte ondergrond wordt het wapenschild en de sterfdag van de overleden edellieden vermeld. Onlangs werd aan de hand van een diepgaande studie een belangwekkend boek uitgegeven over deze rouwblazoenen op initiatief van de heemkring.

Het linkse zijaltaar is toegewijd aan O.L.Vrouw van de Rozenkrans

In het centrale paneel overhandigt de Moeder Gods de rozenkrans aan de H.Dominicus. De kleine paneeltjes stellen de 15 mysteriën voor.

Heilige Jozef met kind

Linkse Biechtstoel

De biechtstoelen in de zijbeuken dateren van 1750
Biechtstoelen met hermenbeelden voorstellende Heilige Petrus en Heilige, Kerk en Geloof.

Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sint Catharina

12a

De Heilige Catherina van Alexandrië

De patrones van de parochie was een vrouw die reeds op jonge leeftijd de keizer Maximianus zijn wrede vervolging van de Christenen verweet. Eerst werd zij verplicht haar geloof tegenover vijftig geleerden te weerleggen? Toen zij hierin slaagde deed de keizer haar kerkeren, wreed pijnigen en tenslotte onthoofden. Zij stierf in 305. De overlevering verhaalt dat haar lichaam door engelen naar de Sinai werd gebracht waar het in de VIIIe eeuw nog ongeschonden terug werd gevonden. Na de zevende kruistocht in 1239 werd zij ook in onze kontrijen bekend. Zij werd beschermeling van de verschillende kerken in onze streken. Waarschijnlijk heeft één of andere kruisvaarder op Zijn tocht een echte of vermeende relikwie van de Heilige Catharina meegebracht en aan de abdij van Ename geschonken. Deze abdij zal die relikwie of een gedeelte ervan gebruikt hebben om er een Altaar over te bouwen in de pas gestichte parochie Van Wezele.

Naamdag 25 november

aangeropen als beschermster tegen pest en ter bewaking van de kuisheid. Ook wordt ze soms gezien als beschermster tijdens de bevalling.

12B

Vaandel van Sint Catharina

Sint Andreas

Andreas werd geboren in Betsaida. Hij was een discipel van Johannes de Doper en net als zijn broer Petrus visser van beroep. Er zijn aanwijzingen dat Jezus in het begin van zijn openbaar optreden in hetzelfde huis in Kapernaüm woonde als Petrus en Andreas.[4] Eusebius citeerde naar eigen zeggen Origenes om te vermelden dat Andreas in Scythië had gepredikt.[5] De Nestorkroniek voegt hieraan toe dat hij predikte aan de Zwarte Zee en de Dnjepr tot aan Kiev. Basileios van Seleukeia zei te weten dat Andreas' missie zich uitstreckte tot Thracië, Scythië en Achaëa.

Andreas werd in Achaia aan een X-vormig kruis gekruisigd (andreaskruis). Nadat hij door zeven soldaten zwaar was gezeseld, bonden zij zijn lichaam met koorden aan het kruis om zijn lijden te verlengen. Zijn volgelingen berichtten dat Andreas, toen hij naar het kruis werd geleid, de volgende woorden sprak: "Ik heb al lang naar dit gelukkige uur uitgekeken en heb dit al lang verwacht. Het kruis is ingezegend door het lichaam van Christus dat eraan heeft gehangen". Twee dagen lang, totdat hij stierf, ging hij verder met het prediken tot zijn folteraars. Andreas koos voor deze langere weg aan het diagonale kruis omdat hij zich te onrein vond om te sterven als zijn meester Jezus, die aan het traditionele kruis stierf. Andreas zou begraven zijn in de Griekse stad Patras, waar hij nog steeds een bijzondere verering geniet.

Naamdag: 30 november

Beschermheilige: Vissers ,Zeilers, Metselaars ,Spinsters,

Wordt aangeroepen tegen: jicht, nekstijfheid, krampen ,roodloop, huwelijks-kinderzegen.

13b

Het Vaandel van de Broederschap van den Heilige Rozenkrans

Achterkant van het Het Vaandel van de Broederschap van den Heilige Rozenkrans

Sint Barbara

14a

Heilige Barbara met het zwaard

Het kunstwerk vertelt het verhaal van de Heilige Barbara. Het meisje werd door haar vader, een Syrische edelman, opgesloten in een versterkte toren zodat niemand haar kon zien. Toen haar vader haar wilde uithuwelijken, verzette ze zich. Om haar te overtuigen toch te huwen, mocht ze af en toe de toren verlaten. Tijdens een van haar uitstappen, bekeerde Barbara zich tot het christendom. Ze liet in de toren naast de twee bestaande raamopeningen, een derde aanbrenge ter ere van de Heilige Drievuldigheid. Omdat ze haar nieuwe geloof weigerde af te zweren, leverde haar vader Barbara uit aan de gouverneur. De gouverneur deelde haar stokslagen uit maar haar wonden genazen en verdwenen 's nachts. Hetzelfde gebeurde een tweede maal na nieuwe folteringen. Uiteindelijk onthoofdde de vader zijn dochter.

Op het paneel bladert Barbara in een gebedenboek. In haar hand houdt ze een palmtak vast. Deze staat symbool voor haar triomf op de dood. De martelares van het christendom draagt een kled waarvan de plooiën wijd uitwaaien. Achter haar bouwen arbeiders een monumentale gotische kerktoren.

Naamdag 4 december.

De beschermheilige voor alle gevaarlijke beroepen.

Aanroepen tegen een plotselinge dood.

Sint Dymphna

De **heilige** Dimpna (ook Dymfna, Dimfna, **Dympna** of **Dymphna**) van Geel is een vrouwelijke **heilige** (maagd en martelares) uit de zevende eeuw, waarover geen geschiedkundige gegevens bekend zijn. Ze is de patroonheilige van de Belgische stad Geel.

Geboren: eind 6e eeuw te Ierland

Gestorven: te nabij Geel (B)

Legende

Dimpna was de dochter van een heidense Ierse koning en een christelijke moeder van grote schoonheid. Haar moeder liet Dimpna in het geheim dopen door haar biechtvader Gerebernus. Toen het meisje nog een kind was, stierf haar moeder. Haar vader is radeloos en zoekt naarstig naar een nieuwe echtgenote, maar niemand kan de plaats van zijn overleden vrouw innemen. Als laatste wil hij zijn dochter dwingen met hem te trouwen. Dimpna vlucht daarop met Gerebernus naar het vasteland van Europa. Ze komen in de Lage Landen terecht en vestigen zich in de bossen in de Kempen. Hier leven beiden als kluizenaars en zorgen voor de armen en behoeftigen. Haar vader is hen achtervolgd en na enkele jaren vindt hij beiden in hun kluizenaarsverblijf. Wederom dwingt hij Dimpna om met hem te trouwen en haar biechtvader moet het huwelijk sluiten, maar hun antwoord is een duidelijk neen. Hierop ontsteekt haar vader in razernij, onthoofdt zelf zijn dochter en laat Gerebernus door zijn dienaren onthoofden.

De relieken van de twee martelaars, die zich als bij wonder in mysterieuze witte sarcofagen bleken te bevinden, werden overgebracht naar Geel. Op haar graf deden zich genezingen voor en dat bracht pelgrims, vooral geesteszieken, naar Geel.

Deze devotie ligt aan de basis van de latere gezinsverpleging voor psychiatrische patiënten te Geel. In de 19de eeuw kwam deze zorg onder de staat en kende een grote bloei. In 1970 verbleven er ca 1700 patiënten te Geel, 1350 bij pleeggezinnen en 350 in de gesloten inrichting. In 2017 zijn er nog iets meer dan 250 patiënten in de gezinsverpleging.

Naamdag: 15 mei

Beschermheilige voor: epileptici, bezetenen en geesteszieken.

15C

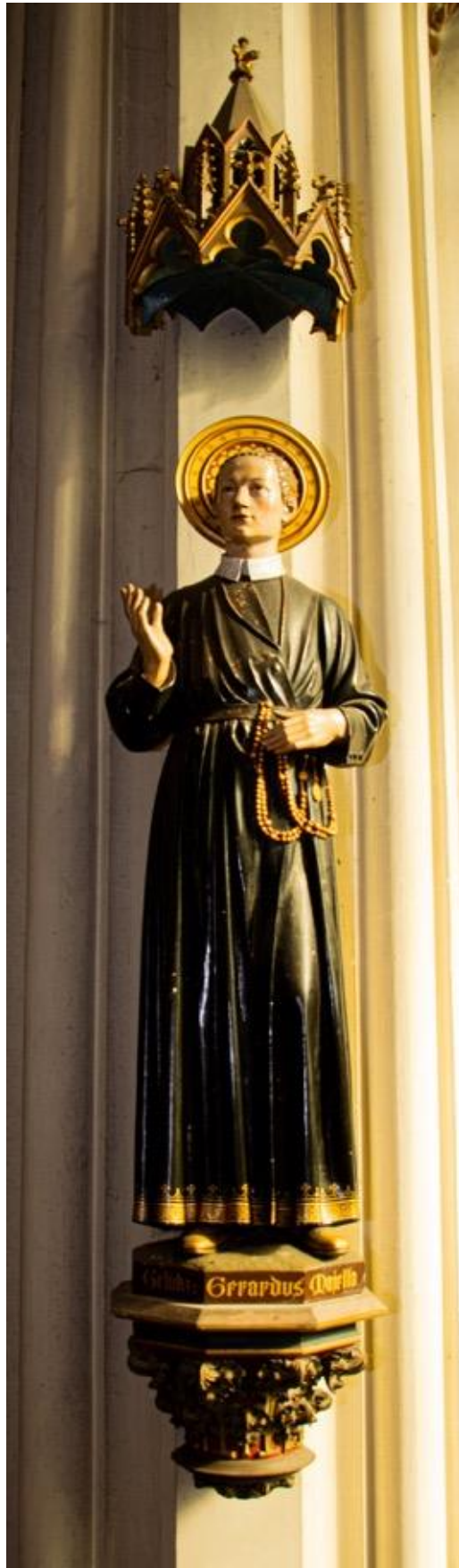

Het beeld van Onze Lieve Vrouw werd in de jaarlijkse processie meedragen

Boven de oostelijke uitgang van de kerk
Medaillon Heilige Moeder Gods - 1880

Sint Gerardus Majella

Boven de hoofdingang hangt een eiken houten medaillon dat "Sint-Norbertus met monstrans"
" voorstelt (eerste helft 18de eeuw

Vanaf 1319 wordt de parochie bediend door de Witheren of Norbertijnen

Foto's: Henri Van Beneden

Bronnen: archief Heemkundige Kring De Drie Rozen

Provinciaal Archief Antwerpen, Kerken, 's Gravenwezel, St.-Catharina, dossiers 4, 5, 6, 7, 8,10.

BREUGELMANS H. & ZR. BERCHMANS, 100 jaar parochiekerk 1878-1978, 150 jaar klooster 1828-1978, Heemkring De Drie Rozen v.z.w., 1978, p. 9-95.

GHYS F., Onze kerk, in De Drie Rozen, jaargang IV, nr. 3, juli 1970, 32-35.

DONNET F., Inventaris der kunstvoorwerpen in de openbare gestichten bewaard, Provincie Antwerpen, Provinciaal comiteit van monumenten, dl. VIII, p. 1368-1369. VERBEECK A.,

Geschiedenis van onze kerk, in De Drie Rozen, jaargang III, nr. 1, januari 1969, 2-4.